

39

U S T A W A

z dnia 25 lutego 1958 r.

o Państwowej Inspekcji Handlowej.

Art. 1. Państwowa Inspekcja Handlowa powołana jest do ochrony mienia społecznego i interesów konsumentów przez zwalczanie spekulacji i nadużyć w obrocie towarowym, kontroli jakości towarów przeznaczonych do zaopatrzenia jednostek handlu i przemysłu gastronomicznego znajdujących się w sieci handlowej oraz czuwania nad przestrzeganiem przepisów obowiązujących w obrocie handlowym.

Art. 2. 1. Państwowa Inspekcja Handlowa podlega Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

2. Organami Państwowej Inspekcji Handlowej są:

- 1) Główny Inspektorat, na czele którego stoi Główny Inspektor, oraz
- 2) wojewódzkie inspektoraty (inspektoraty w m. st. Warszawie i m. Łodzi), na czele których stoją wojewódzcy inspektorzy.

3. Minister Handlu Wewnętrznego w miarę potrzeby tworzy inspektoraty w innych miastach wyłączonych z województw, a na wniosek Głównego Inspektora tworzy inspektoraty rejonowe, powiatowe, miejskie i dzielnicowe, na czele których stoją inspektorzy rejonowi, powiatowi, miejscy i dzielnicowi.

Art. 3. 1. Głównego Inspektora i jego zastępców mianuje i zwalnia Minister Handlu Wewnętrznego.

2. Inspektorów wojewódzkich oraz inspektorów miast wyłączonych z województw mianuje i zwalnia Minister Handlu Wewnętrznego, a inspektorów rejonowych, powiatowych, miejskich i dzielnicowych mianuje i zwalnia Główny Inspektor — w porozumieniu z prezydium właściwej rady narodowej.

Art. 4. Minister Handlu Wewnętrznego opracowuje plany akcji o znaczeniu krajowym, a właściwe prezydium rad narodowych w oparciu o wytyczne Ministra Handlu Wewnętrznego opracowują plany działalności terenowych jednostek Państwowej Inspekcji Handlowej.

Art. 5. 1. Do zakresu działania Państwowej Inspekcji Handlowej należą w szczególności:

- 1) ujawnianie i zwalczanie spekulacji, zagarnięcia powierzonego mienia społecznego, oszustwa na szkodę nabywców, handlu nielegalnego i innych przestępstw w obrocie towarowym,
- 2) badanie jakości artykułów przeznaczonych na zaopatrzenie jednostek handlu i przemysłu gastronomicznego i artykułów znajdujących się w tych jednostkach oraz prowadzenie w tym celu laboratoriów kontrolno-analitycznych,
- 3) powoływanie rzeczoznawców w zakresie technologii artykułów stanowiących przedmiot wewnętrznego obrotu towarowego, rzeczoznawców w zakresie techniki obrotu artykułami oraz wagowych, klasyfikatorów branżowych,
- 4) orzekanie o zniszczeniu lub oddaniu do przerobu artykułów stanowiących przedmiot obrotu towarowego zepsułych lub nie nadających się do użytku,

5) inspekcja uspołecznionych i prywatnych przedsiębiorstw handlowych oraz przemysłu gastronomicznego w zakresie przestrzegania przepisów o obrocie towarowym, a w szczególności co do:

- a) zaopatrzenia ilościowego, jakościowego i asortymentowego,
  - b) prawidłowości rozdziału masy towarowej,
  - c) prowadzenia ksiąg zażeń i sposobów załatwiania zażeń,
  - d) przestrzegania przepisów dotyczących ochrony mienia socjalistycznego w sieci zakładów obrotu towarowego,
  - e) magazynowania, transportowania i zabezpieczania towarów,
  - f) stosowania obowiązujących standardów i receptur,
  - g) rzetelnego posługiwania się narzędziami mierniczymi w obrocie towarowym,
  - h) sprawności i poziomu obsługi konsumenta,
  - i) inspekcji przestrzegania obowiązujących cen i ustalonych marż zarobkowych,
- 6) współpraca z władzami sanitarnymi przy inspekcjonowaniu przestrzegania przepisów sanitarnych sieci zakładów obrotu towarowego.

2. Państwowa Inspekcja Handlowa wykonuje zadania określone w ust. 1 pkt 2, 3, 4 i 5 lit. f) w zakresie, jaki ustali Minister Handlu Wewnętrznego.

Art. 6. 1. Państwowa Inspekcja Handlowa współdziała z organami kontroli państwowej, spółdzielczej i społecznej.

2. Tryb tego współdziałania określi Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli i organizacjami spółdzielczymi.

Art. 7. 1. Dla wykonania swoich zadań organy Państwowej Inspekcji Handlowej uprawnione są do:

- 1) dokonywania inspekcji w sprawach związanych ze spekulacją i nadużyciami w następujących przedsiębiorstwach państwowych, spółdzielczych i prywatnych:
  - a) w przedsiębiorstwach handlowych,
  - b) w przedsiębiorstwach produkcyjnych i usługowych w zakresie działalności handlowej, jeżeli stanowi ona działalność uboczną przedsiębiorstwa,
  - c) w zakładach produkcyjnych przedsiębiorstw w zakresie określonym przez Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z właściwym ministrem, a w odniesieniu do zakładów spółdzielczych — w porozumieniu z organami właściwej organizacji spółdzielczej,
- 2) dokonywania inspekcji towarów przewożonych do przedsiębiorstw wymienionych w pkt 1 lit. a) i b),
- 3) przeglądania dokumentów i ksiąg, żądania wyjaśnień oraz w przypadkach uzasadnionych zarządzania przeprowadzania remanentów i sprawdzania tożsamości osób,
- 4) nieodpłatnego pobierania prób towarów w trybie i na zasadach, które określi Minister Handlu Wewnętrznego.

2. Wykonanie czynności wymienionych w ust. 1 powinno odbywać się w miarę możliwości w obecności kierownika inspekcjonowanej placówki lub osoby upoważnionej do zastępowania go.

3. Z przebiegu czynności sporządza się protokół, który należy przedstawić do podpisu kierownikowi placówki lub osobie go zastępującej. Osoby te mogą zgłosić do protokołu swoje uwagi.

4. Inspektorat przesyła odpis protokołu właściwej jednostce nadrzędnej lub organizacji gospodarczej.

Art. 8. 1. W razie stwierdzenia w toku inspekcji poważnego naruszenia przepisów albo zasad prawidłowego obrotu towarowego organy Państwowej Inspekcji Handlowej mogą na piśmie wydać na miejscu do niezwłocznego wykonania niezbędne zarządzenia, jeżeli natychmiastowe przerwanie stwierdzonego stanu rzeczy jest ze względu na interes społeczny konieczne.

2. Do wydanych zarządzeń stosuje się odpowiednio przepis art. 7 ust. 4.

Art. 9. 1. Jeżeli w czasie przeprowadzania inspekcji zachodzi podejrzenie, że popełnione zostało przestępstwo, organy Państwowej Inspekcji Handlowej, o ile same nie są właściwe do ścigania, zawiadamiają o tym niezwłocznie właściwe organy, a nadto prowadzą dochodzenie w celu zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa oraz ujawnienia sprawy. Po dokonaniu tych czynności organy Państwowej Inspekcji Handlowej przekazują niezwłocznie akta dochodzenia Milicji Obywatelskiej, a w sprawach, w których śledztwo jest obowiązkowe — prokuratorowi.

2. Uprawnienia organów Państwowej Inspekcji Handlowej do ścigania przestępstw w zakresie postępowania uproszczonego określają przepisy postępowania karnego.

Art. 10. 1. Organy Państwowej Inspekcji Handlowej mogą wytaczać w terminie przewidzianym w art. 66 § 1 kodeksu postępowania karnego lub popierać powództwo cywilne w postępowaniu karnym, jeżeli wymaga tego interes społeczny.

2. Przepis art. 66 § 4 kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio w wypadku wniesienia powództwa cywilnego przez organy Państwowej Inspekcji Handlowej.

Art. 11. Kto przez niewykonanie zarządzeń lub żądań opartych na przepisach ustawy lub rozporządzenia wydanego na podstawie art. 14 ustawy umyślnie utrudnia organom Państwowej Inspekcji Handlowej wykonywania ich zadań — podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3000 zł.

Art. 12. 1. Kto naruszając przepisy prawne o obrocie handlowym powoduje szkodę nieznaczną dla interesów nabywców — podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3000 zł.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy czynu, za który przepisy szczególne przewidują tylko odpowiedzialność służbową.

Art. 13. Orzekanie w sprawach określonych w art. 11 i art. 12 ust. 1 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Art. 14. Minister Handlu Wewnętrznego za zgodą Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli określi w drodze rozporządzenia szczegółową organizację i tryb postępowania Państwowej Inspekcji Handlowej.

Art. 15. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do zakładów handlowych znajdujących się na terenach zamkniętych podlegających Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

Art. 16. 1. Traci moc dekret z dnia 21 września 1950 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 1950 r. Nr 44, poz. 396 i z 1954 r. Nr 15, poz. 56).

2. Przepisy wydane na podstawie dekretu, o którym mowa w ust. 1, zachowują swoją moc do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są sprzeczne z jej postanowieniami.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

40

U S T A W A

z dnia 25 lutego 1958 r.

o zmianie ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o wyścigach konnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1950 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 20, poz. 173) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Kto ofiarowuje zakład, bierze udział albo pośredniczy w zakładzie, pozostającym w związku z wyścigami konnymi, a urządzonym wbrew przepisowi art. 6, podlega karze więzienia do 2 lat i grzywny do 200.000 zł albo jednej z tych kar:

2. Nie podlega karze, kto brał udział lub pośredniczył w zakładzie urządzonym wbrew przepisowi art. 6, jeżeli powiadomił o tym organ władzy, powołany do ścigania przestępstw, zanim organ ten dowiedział się o tym lub najpóźniej

przy pierwszym przesłuchaniu w toku postępowania karnego ujawnił prawdę.

3. Stawki w zakładach urządzanych wbrew przepisowi art. 6 ulegają przepadkowi.

4. Kto wydaje lub ogłasza programy wyścigów konnych, nie posiadając do tego uprawnienia (art. 5), podlega karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 10.000 zł albo jednej z tych kar.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*